

عنوان مقاله:

بررسی عدم قطعیت روش های آشکارسازی تغییرات اقلیم در متغیرهای دما (مطالعه موردی حوضه کرخه)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 6، شماره 22 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی نظر صیدی - گروه جغرافیا واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

امیر گندمکار - گروه جغرافیا، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

در این تحقیق به بررسی عدم قطعیت مدل های اقلیمی و هیدرولوژی بر پارمترهای دمای سالانه دمای حداکثر و دمای حداقل در ایستگاه های حوضه کرخه پرداخته شده است. در این رابطه دوره آماری ۴۱ ساله (۱۳۹۰-۱۳۵۰)، ۱۱ ایستگاه حوضه کرخه مورد بررسی قرار گرفته است. ابتدا با استفاده از مدل های پارامتری و ناپارامتری اقلیمی، آشکارسازی روند تغییرات اقلیمی متغیرهای سالانه دما، دمای حداکثر، دمای حداقل ایستگاه ها انجام گرفته است. نتایج آشکارسازی مدل های پارامتری و ناپارامتری میانگین سالانه دما نشان می دهد که روند تغییرات اکثر ایستگاه ها ۸۲ درصد آن ها افزایشی بوده است. در این میان ایستگاه های جنوبی (پایین دست) حوضه در سطح یک درصد روند صعودی بیشتری به نسبت بخش های دیگر کرخه دارد. روند مثبت معنی داری دمای حداکثر برخلاف روند میانگین دما در بخش های شمالی حوضه گستردگی بیشتری از بخش جنوبی داشته است. شدیدترین روند افزایشی معنی داری دمای حداقل حوضه کرخه در ایستگاه اهواز با مدل های من کندال، سن، اسپیرمن و رگرسیون خطی در سطح یک درصد و تست PW در سطح ۱۰ درصد بوده است. این روند افزایشی و کاهشی معنی داری در برخی از متغیرهای دما، در ایستگاه ها با مدل های بکار گرفته شده متفاوت می باشد. در مجموع کارایی آزمون های فوق در تغییر متغیرهای دما تطابق نداشته که خود نشان دهنده وجود عدم قطعیت در خروجی های این مدل هاست.

کلمات کلیدی:

تغییر اقلیم، مدل های پارامتریک و ناپارامتریک، آشکار سازی، عدم قطعیت، متغیرهای دما، حوضه کرخه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1400779>

